

DIVADELNI-NOVINY.CZ

1. Divadlo ve varu (No. 4)

06.12.2022 divadelni-noviny.cz - Josef Herman

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** činohře; činohry; Divadla; Jiřího; Myrona; NDM; Ostravě; ostravské

Divadelní noviny Reportáž Čtvrtý a poslední den zahájilo Divadlo Petra Bezruče adaptací ikony nové filmové vlny šedesátých let

Lásky jedné plavovlásky. Z introvertní sondy, kterou Jaroslav Papoušek, Ivan Passer a Miloš Forman spustili do milostných trapasů tehdejších kluků a holek, vytvořil Jan Holec (režisér, spolu s Annou Smrčkovou také autor adaptace) extrovertní grotesku. Herecký soubor je u Bezručů excelentní, všichni zvládají slušně sehrát i jevištně stylizované šarže filmových postav. Nemohou hrát formanovské neherce, kteří tehdy stanuli před kamerou Miroslava Ondříčka, i když právě do Lásek Forman obsadil mnohé herce (Hanu Brejchovou s Vladimírem Pucholtem, ale třeba také Vladimíra Menšíka). Hlavně však musejí přehrávat, na divadelních prknech nemohou vystihnout jemnou formanovskou filmovou poetiku. Možná odtud vzešla zbytnělá estrádní dvojice psychologů Mudr. Plzáková (Markéta Haroková) a Mudr. Pondělíček (Dušan Urban, ten za roli dokonce inkasoval Cenu Jantar), kteří učí mladé, jak se zamilovat, milovat (velmi odpudivá scéna výuky, jak zasunout penis do pochvy) a hlavně jak založit rodinu a mít děti. Jemný film se tu prostě vyprávěl hrubými prostředky a já přemýšlel, co k tomu "Bezruč" vedlo. Nejspíš to měla být, říkal jsem si, další položka repertoáru s přídechem edukativní snahy nejspíš cílené na středoškoláky, proč ne. Jenže v tomto případě inscenace zhruba informuje o příběhu filmu, ve všem ostatním je vůči filmu naprosto zavádějící. Ale estráda o hloupých soudruzích možná své publikum má.

Tomáš Svoboda adaptoval a zrežiroval v **činohře NDM** v **Ostravě** další film formanovské tvůrčí trojice Hoří, má panenku případněji. Komédie o hasičském bále na rozdíl od Lásek jedné plavovlásky zlidověla, i komerční televize ji nasazují ve společnosti oblíbených komedií typu S tebou mě baví svět. Což je dobré, vůbec to neodsuzuji. Taneční zábavu je také dobře možné sehrát na širokém jevišti **Divadla Jiřího Myrona** tak trochu v poetice Dechovky (a dalších) Jiřího Havelky. Prostě stačilo přivést na jeviště živý orchestr, do pravého portálu umístit pípu a nabídnou dobře vychlazené pivo i několika divákům, kteří na stojáka vytvořili hospodský kompars, a hlavně načasovat notoricky známé situace a hlášky. Tomáš Svoboda to zvládl s jistotou, dokonce bylo v tomto výjimečném případě dobré, že herci v dikci i třeba v gestech napodobili filmové neherce. A šlo jim to dobře. Podle mě jediná inscenace velké **ostravské činohry** na přehlídce, která měla téma a důvod, pro který patří do repertoáru.

Mezi formanovské adaptace vsunula přehlídka výsostnou intelektuální inscenaci Konce hry Samuela Becketta v Komorní scéně Aréna. Herecky brilantní dialog Vojtěcha Lipiny (Clov) s Markem Cisořským (Hamm, nepochopil jsem, proč se zkravenou hlavou), za nimi skvělí Stanislav Šárský (Nagg) a Dana Fialková (Nell), patřili v mých očích k vrcholům přehlídky a prokázali, že herecká potence Arény je stále vysoká, otázkou spíš je, jak se využívá koncepčně v inscenacích. Aréna nabídla mikropřehlídku tří inscenací dvojice Ivan Krejčí – Tomáš Vůjtek a v kuloárech i na rozborových seminářích se mluvilo o tom, že se Aréna točí v kruhu. Což poprvé vyslovil Petra Klarin Klár v Divadelních novinách a mnozí mu to mají za zlé, Vladimír Just ho za to naopak pochválil a také Divadelní noviny, že Klarinovi dávají k takovým názorům prostor. Heč!

Když jsme u rozborových seminářů: vedl je dramaturg brněnské činohry Jaroslav Jurečka autoritativně, diskuze končil i nevhodně, kdy ještě nebylo vše řečeno, zase nepřetahoval stanovený seminární čas. Mě to vhod nebylo, což jsem dal najevo, ale nic se nestalo. Na druhé straně k mladému moderátorovi měli studenti zřejmě blíž a víc, než v minulosti diskutovali, což považuji za vůbec nejdůležitější! Pokud bude další OST-RA-VAR, a pokud pojedou, pak si účast na seminářích hodně rozmyslím, ostatně my starci sice můžeme do debaty vnést hodně informací a zkušeností, kterých jsme léty praxe nabyli, ale divadlo bude stejně vypadat tak, jaké ho budou chtít mladí a středňáci. Je to tak dobře a v historii umění i divadla tomu nikdy nebylo jinak. Slavnostnímu sálu v Divadle Myron také chybí útulnost někdejšího klubu pod střešou Divadla Myron za časů nájemce Jaši – nyní se pro kávu musí o patro níž. Pěkně se dřív diskutovalo také v klubu Divadla P. Bezruče, ale už tam nemají dobré polévky a párky i jinou možnost se naobědvat. Mladá slečna za pultem dokonce tvrdila, že tady se nikdy nevařilo! Inu to jsou ony odlišné perspektivy a střety mládí se stářím. Musím zmínit ještě inovaci v hotelu Maria, kde odjakživa účastníci festivalu bydlí a po návratu z divadla už nebylo možné si pořídit něco k jídlu a pití: nyní až do půlnoci můžete posedět v "samoobslužném lobby baru" – pustí vás do snídaňové místnosti, rozsvítí, a můžete tu zkonsumovat vše, co si sami přinesete. Pokrok nezastavíš!

[« zpět na začátek](#)